

I tot això com es farà?

Respostes a certes preguntes sobre el dia D que Catalunya deixarà de ser una autonomia i passarà a ser un Estat

Jofre Llombart, periodista

Hi haurà un dia, si així ho vol la majoria del Parlament, en què Catalunya deixarà de ser una comunitat autònoma i passarà a ser un Estat. El govern vol que en el pas d'un estadi a l'altre **no hi hagi sensació de trencament i que estigui marcat per la normalitat**. És a dir, que el ciutadà no noti de manera brusca que dilluns vivia a l'estat espanyol i dimarts a l'estat català.

La intenció és que **el pas d'una administració a l'altra sigui per substitució progressiva**. Un exemple: el codi penal. Un codi penal no es pot fer d'un dia per l'altre. Solució: **el nou Estat català agafa el text del codi penal espanyol i en farà una mena de "copiar i enganxar"**, de manera que quedaran garantides dues coses a la vegada: la seguretat jurídica i la plena autonomia del nou Estat català que tindrà l'última paraula amb tot. I a mesura que el nou Parlament vagi legislant ja farà el codi penal que cregui oportú.

Des de principis de l'any 2016, els tretze consellers del govern tenen l'encàrrec de pensar en com s'actuarà en els seus àmbits competencials en tres fases: **com seran les primeres hores d'independència, com serà el primer mes d'independència i com serà el primer any d'independència**. S'ha pensat al detall qualsevol contingència pròpia de la creació, tranquil·la però **irreversible, de la nova administració**. Per posar un exemple: ja se sap on cal anar a buscar les peces de recanvi de les centrals nuclears per si hi ha una avaria. En el camp de l'energia **està també estudiat qualsevol possible sabotatge per evitar talls d'aigua, de llum o de gas**.

El mateix es pot dir del complex **entramat informàtic** que garanteix des dels semàfors al cobrament efectiu dels sous dels funcionaris. **Hi ha empreses multinacionals del ram establertes al territori que han comunicat la seva intenció no només de quedar-se sinó de col·laborar** amb les noves autoritats. La majoria de consultes dels països que, a desenes, van passant pel Palau de la Generalitat **s'encaminen més a preguntar si hi haurà mesures econòmiques abruptes (com la nacionalització d'empreses) que no pas sobre la preocupació d'inestabilitat política i social**. En qualsevol cas, ara mateix hi ha 3.300 tractats internacionals als quals Catalunya ja es podria inscriure i això va des de la gestió de la salut a turistes que visiten territori català a la convalidació de títols universitaris a través del pacte de Bolonya.

A aquestes veus internacionals se'ls està explicant que **la seguretat jurídica és l'obsessió del govern sigui quina sigui la reacció de l'estat espanyol**. És per això que es donarà vàlida immediata als documents d'identitat espanyol i passaports per no deixar els ciutadans catalans en cap llimb legal. Com és de preveure, aquestes actuacions afecten ports, aeroports i duanes.

I com es pagarà tot això? És la pregunta que, amb lògica, es fan moltes persones a les quals la idea de la independència els pot arribar a seduir però a qui inquieta si cobraran la pensió, el sou si són funcionaris, o les factures si són proveïdors de l'administració: doncs bé, **estan sobre la taula diverses fonts de finançament per 'passar' els primers dies i setmanes**. S'ha calculat des de l'escenari més amable al més dur. És a dir, des d'una independència pactada amb Espanya que inclouria una transició suau amb un acord financer propi de dos països normals (com Txèquia i Eslovàquia) a una situació de bloqueig absolut en què Madrid tanca l'aixeta per complet. En aquest cas, el de màxima violència econòmica, estan plantejades diferents fonts externes i internes. Són fonts variades

per no dependre'n d'una de sola i a més complementàries entre sí: des de **crèdits internacionals concertats a la creació de bons patriòtics o la possibilitat d'avançament de pagament d'impostos**. Aquesta mesura està pensada per a les empreses i grans fortunes: s'oferiria la possibilitat de pagar de cop diversos exercicis (dos o tres anys) de manera que es generaria *cash* per poder afrontar l'arrencada del nou Estat.